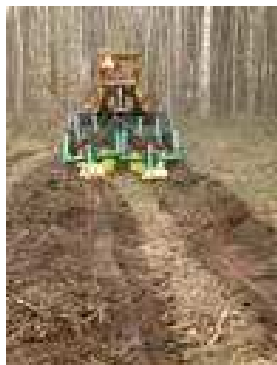

Jak przygotować teren?

Planowanie uprawy należy rozpocząć na rok przed zamierzonym posadzeniem drzewek, m.in. po to, aby potrzebny materiał sadzeniowy mógł być wyprodukowany w odpowiednim czasie w szkółce leśnej. O udatności zakładanych upraw leśnych decyduje właściwa organizacja prac, podzielonych na kilka etapów:

1. Uporządkowanie powierzchni przeznaczonej pod uprawę leśną

- Na gruntach leśnych konieczne jest najpierw zagospodarowanie pozostałości zrębowych (np. poprzez ich rozdrobnienie), wykarczowanie pniaków oraz ewentualna likwidacja uciążliwych chwastów i przedrostów drzew i krzewów.
- Jeśli drzewostan uległ zniszczeniu w wyniku huraganu, pożaru lub innej klęski żywiołowej, w pierwszej kolejności należy usunąć uszkodzone drzewa i ocenić rozmiar powierzchni do odnowienia. W takim wypadku można również ubiegać się, za pośrednictwem miejscowego nadleśnictwa, o środki pomocowe*.
- W wypadku zalesiania nieużytków porolnych wszelkie prace poprzedza zbadanie występowania owadów szkodników korzeni, zwłaszcza pędraków chrabąszczy. Jeśli stwierdzi się przekroczenie dopuszczalnych norm, należy zastosować zabiegi ograniczające liczebność pędraków na obszarze przyszłego lasu lub, w wypadku stwierdzenia obecności starszych stadiów rozwojowych, przesunąć termin prac albo zrezygnować z zalesiania.

2. Przygotowanie gleby

Najlepiej, jeśli wykonuje się je jesienią w roku poprzedzającym sadzenie drzew. Staranne wykonanie zabiegu przygotowania gleby pod uprawę ułatwia przyjęcie się sadzonek, ich szybki i prawidłowy wzrost oraz polepsza stan zdrowotny nowego lasu. Dobrze przygotowana gleba to również dogodniejsze warunki sadzenia ręcznego.

W polskich warunkach przyrodniczych najczęściej stosuje się **worywanie brzd** pod uprawę. Metoda ta znajduje zastosowanie głównie na siedliskach borowych, w niewielkim stopniu zachwaszczonych, ze słabo rozwiniętym runem leśnym. Brzdy wykonuje się:

- pługami leśnymi dwuodkładnicowymi, odkładającymi skiby po obu stronach brzd;
- pługami aktywnymi, jedno- lub dwutalerzowymi;
- jednoodkładnicowymi pługami rolniczymi przez podwójne rozoranie brzdy na dwie strony.

Warunkiem dobrego wykonania pasów jest zachowanie odpowiedniej szerokości brzd (optymalnie 70 cm) oraz wystarczającego odstępu pomiędzy nimi (ok. 1,5 m). Na glebach umiarkowanie wilgotnych, okresowo podmokłych, na podłożach świeżych i silnie się zachwaszczających, można stosować brzdy z wywyższonym dnem, co poprawia warunki wzrostu sadzonek.